Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

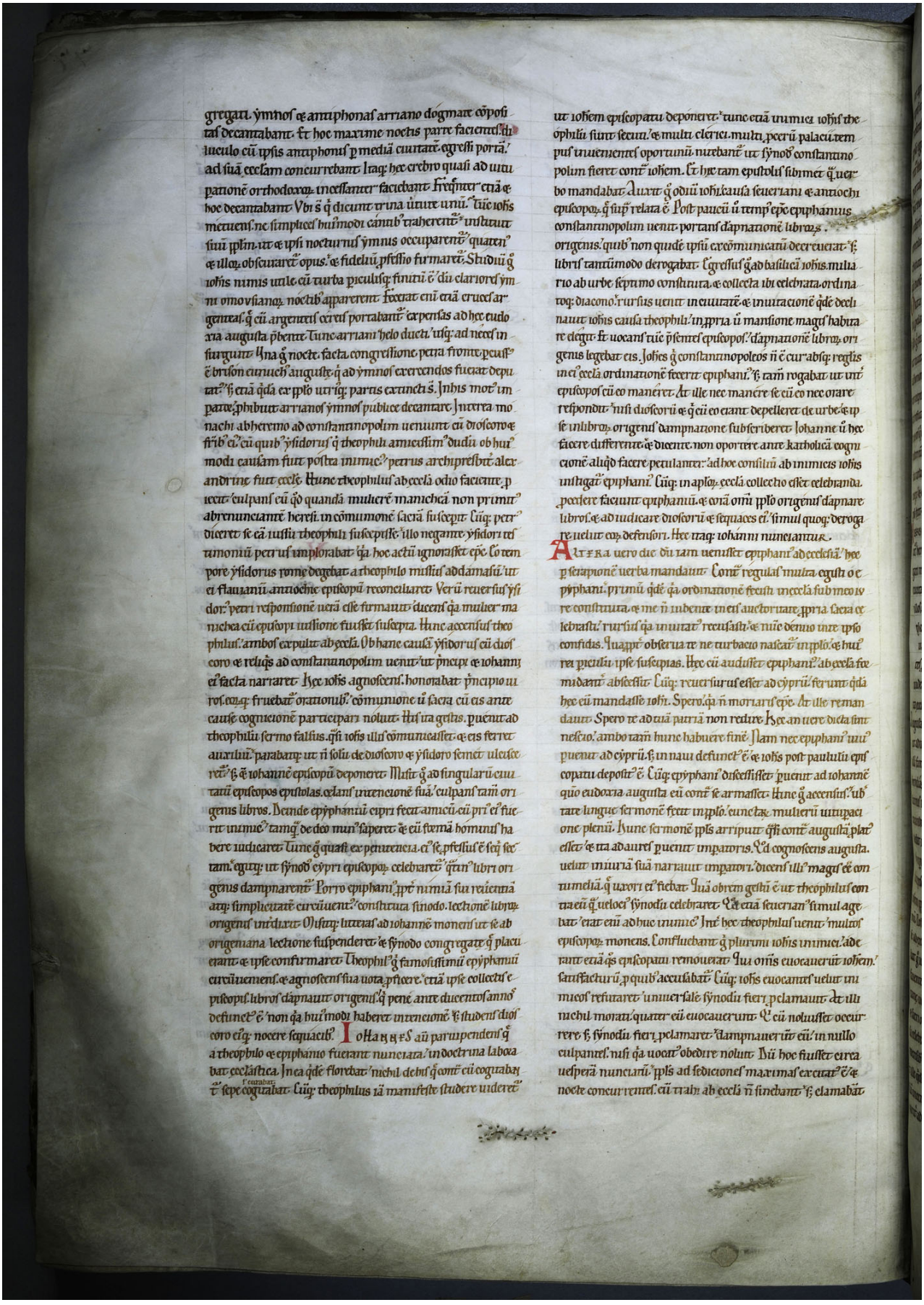

gregari. ymnos & antiphonas arriano dogmate cõpositas decantabant. Et hoc maxime noctis parte faciebant. Ut iuuenculo cũ ipsis antiphonis p̃ mediã ciuitatẽ egressi portã. ad suã eccl̃am concurrebant. Itaq; hec crebro quasi ad utilitatẽ orthodoxæ uncessanter faciebant. Frequenter etiã & hoc decantabant. Vbi s̃ q̃ dicunt trina ũnitate unũ. tũc iohis meminens. ne simplices huiusmodi cãnub̃ traherentur. instituit suũ pplm. ut & ipsi noctur̃nis ymnis occuparentur. quatenus & illoꝝ obscuritatẽ opus. & fidelium pfectio firmaretur. Studiũ q̃ iohis nimis utile cũ turba piculisq; finitũ ẽ. diu clarioresq; ymnorũ modulationes. noctib̃ apparerent. Fecerat enim etiã cruces argenteas. q̃ cũ argenteis cereis portabantur. ex persis ad hec ducebantur. Regia augusta p̃bente. Tunc arriani helo ducti. usq; ad necẽ insurgunt. Una q̃ nocte facta congressione. petra fronte percussus. ẽ brusonis eunuchi auguste. q̃ ad ymnos excercendos fuerat deputatus. & etiã q̃dã ex pplo utriusq; partis extincti s̃. Inhis motus imperator. prohibuit arrianos ymnos publice decantare. Interea monachi abbatemo ad constantinopolim uenerunt cũ dioscoro & frib̃ eius. cũ quib̃ ysidorus q̃ theophilo amicissimus diu. ob huius modi causam fuit postea inimicus. Petrus archipresbyter alexandrinus fuit eccl̃e. Hunc theophilus ab eccl̃a odio faciente. p̃cepit culpanti cũ q̃o quandã muliere manichea non primum abrenunciante hereti. in cõmunione sacra suscepit. Cũq; petr̃ dicerent se eã iussu theophili suscepisse. illo negante. ysidorus testimoniũ petentibus implorabat. q̃a hoc actũ ignorasset epc̃e. Eo tempore ysidorus rome degebat a theophilo missus. ad damasum. ut ei flauianũ antiochie episcopũ reconciliaret. Verũ reuertens ysidor̃. petri responsione uerã esse firmantur. ducens q̃a mulier manichea cũ epũ in sessione fuisset suscepta. Hunc accensus theophilus. ambos expulit ab eccl̃a. Ob hanc causã ysidorus cũ duobus coꝝ & reliq̃s ad constantinopolim uenit. ut p̃cepta & iohanni ei facta narraret. Hec iohis agnoscens. honorabat p̃cipue uiros. eoq; fruebatur orationib̃. cõmunione ũ sacra cũ eis ante causse cognitionẽ participari noluit. Huius rei gestis. peruenit ad theophilũ sermo talibus. q̃si iohis illis cõmunicasset. & eis ferret auxilium. parabatq; ut ni soliti de dioscoro & ysidoro semet ulciscerẽtur. & iohannẽ epũ deponeret. Mittit q̃ ad singulares ciuitatũ epũs epistolas. eclam̃ intentionẽ suã. culpans tam ordinis libros. Deinde epiphanũ cipri fecit amicũ. cũ pri ei fuerit inimicus. tamq; de deo mundi saperet. & eũ summã hominis habere iudicaret. Tunc q̃ quasi ex penitentia. ei se. pfectus ẽ. seq; sectam. egitq; ut synoꝺ cypri episcopoꝝ. celebraret. qtam libri origenis damnarent. Porro epiphanius ppe nimiã sua reticentia atq; simplicitate circũuentus. constituta synodo. lectionẽ libroꝝ origenis audiuit. Obtulitq; literas ad iohannẽ monentes ut se ab origeniana lectione suspenderet. & synodo congregate q̃ placuerant. & ipse confirmaret. Theophilus q̃ famosissimũ epiphanii circũuentum. & agnoscens sua uota. p̃cipere. etiã ipse collectis episcopis. libros damnauit origenis. q̃ pene ante ducentos annos defunctus ẽ. non q̃a huiusmodi haberet intentionẽ. s̃ studens discordiã cui. nocere sequacib̃. Iohannes aũ parui pendens q̃ a theophilo & epiphanio fuerant nunciata. in doctrina laborabat ecclastica. In ea q̃dẽ florebat. nichil debens q̃ cõtra cũ cogitaret. & sepe cogitabat. Cũq; theophilus iã manifeste studere uideret ut iohem̃ episcopatu deponeret. tunc etiã inimicus iohis theophilũ suum secum. & multi clerici. multi. pceres. palacii tempus inuenientes oportunũ. nutrebant. ut synodo constantinopolim fieret contra iohem̃. Et hec tam epistolis sibimet q̃ uerbo mandabat. Auxerat q̃ odiũ iohis. causa seueriani & antiochi episcopoꝝ. q̃ sup̃ relata ẽ. Post paucũ ũ temp̃ epc̃e epiphanius constantinopolim uenit. portans damnationẽ librorũ origenis. quib̃ non quidẽ ipse excõmunicatus decreuerat. s̃ libris tantũmodo derogabat. Egressus q̃ ad basilicã iohis. multitudo ab urbe sepimo constituta. & collecta ibi celebrata ordinatoq; diacono. rursus uenit in ciuitatẽ. & inuitatione q̃dẽ declinauit iohis causa theophili. in pria ũ mansione magis habitare elegit. Et uocans tũc p̃sentes epũs. damnationẽ librorũ origenis legebat eis. Iohes q̃ constantinopoleos ñ ẽ cur absq; regius inde ecclã ordinationẽ fecerit epiphani. s̃. tam rogabat ut uterq; epũs cũ eo maneret. At ille nec manere se cũ eo nec orare respondit. nisi dioscorũ & q̃ cũ eo erant. depelleret de urbe. & ipse inlibros origenis damnatione subscriberet. Iohannes ũ hec facere differente. & dicente. non oportere ante katholicã cognitionẽ aliq̃d facere peculiariter. ad hoc consiliũ ab inimicis iohis inuitatus epiphani. Cũq; in aplor̃ eccl̃a collectio esset celebranda. p̃cesse faciunt epiphanium. & etiã omnẽ pplm origenis damnare libros. & ad iudicare dioscorũ & sequaces ei. simul quoq; derogare uelut cop defensori. Hec traq; iohanni nunciantur.

Artera uero die dñica tam uenisset epiphani. ad eccl̃iã. hoc p̃ sermonẽ uerba mandauit. Comes regularis multa egistis epc̃e epiphani. primũ q̃dẽ q̃a ordinationẽ fecistis in eccl̃a sub meo iure constituta. & me ñ iubente in eis auctoritate. p̃pria sacra celebrastis. rursus q̃a in uitatus recusastis. & nũc denuo intra ipsa confidis. Quapp̃ obserua te ne turbatio nascatur in pplo. & huius rei periculũ ipse suscipias. Hec cũ audisset epiphani. ab eccl̃a festinanter abscedit. Cũq; reuertisset ad cyprũ. ferunt q̃dã hec eũ mandasse iohi. Spero. q̃a ñ moriaris epc̃e. At ille remandauit. Spero te ad tuã patriã non redire. Hec an uere dicta sint nescio. ambo tamẽ hunc habuere finẽ. Nam nec epiphani. unq̃ peruenit ad cyprũ. s̃ in nauu defunctus ẽ. & iohis post paululũ epi copatu depositus ẽ. Cũq; epiphani discessisset. peruenit ad iohannẽ quo eudoxia augusta eũ contra se armasset. Hunc q̃ accensum. ut tare lingue sermonẽ foret in pplo. cuncta. & mulierũ utriusq; sexus plenũ. Nunc sermonẽ pplis arripuit. q̃si contra augustã. platea esset. & ita ad aures peruenit imperatoris. Quã cognoscens augusta. uelut iniuriã suã narrauit imperatori. dicens illi. magis ee contumeliã. q̃ uxori ei fiebat. Quã obrem gestis ẽ ut theophilus contra eũ q̃ uelocius synodũ celebraret. Quã etiã seueriani simul agebatur. erat eũ ad huc inimicus. Imo hec theophilus uenit. multos episcopoꝝ monens. Confluebant q̃ plurimi iohis inimici. adeo ut etiã q̃s episcopatu remouerentur. Quos omnes euocauerit iohannes. satisfacturũ. p quib̃ accusabatur. Cũq; iohis euocatus uelut inimicos refutaret. & uniuersalẽ synodũ fieri. p clamauit. At ille nichil moratus. quater eũ euocauerunt. Et cũ noluisset occurrere. s̃ synodũ fieri. p clamaret. damnauerunt eũ. in nullo culpantes. nisi q̃a uocanti obedire noluit. Hũ hoc fuisset circa uesperã nunciatũ. pplis ad seditionem maximas excitatis ẽ. & nocte concurrentes. eũ trahi ab eccl̃a ñ sinebant. s̃ clamabãt